

Sfântul Gheorghe

- purtătorul de biruință -

În cadrul Bisericii noastre păstrăm ca odoare neprețuite Viețile Sfinților, din care învățăm cum să-I urmăm în faptă Mântuitorului Iisus Hristos, din care luăm putere și ajutor în momentele grele de răscruce, de neliniște și îndoială.

O astfel de viață este cea a Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, cel care întruchipează vitejia fără pereche și credința în Dumnezeu până la moarte. Acest „soare al mucenicilor” a răsărit în secolul IV în Capadocia (Turcia de azi) într-o familie creștină de bun neam, deprinzând din copilărie învățătura iubirii lui Hristos. După moartea timpurie a tatălui său, Gheorghe și mama sa s-au mutat în părțile Palestinei (Israel). Aici, după cum citim în acatistul său, tânărul Gheorghe s-a arătat „plugar al cinstirii de Dumnezeu”, dând un înțeles nou, minunat numelui său care, în limba greacă înseamnă „lucrător al pământului, plugar”.

A îmbrățișat cariera militară și fiind împodobit cu multe virtuți precum cinstea, seriozitatea, bună cuviința, dar mai ales curajul neînfricat în luptă, a urcat din treaptă în treaptă până la rangul de general, ajungând în garda împăratului Dioclețian. Acest crud împărat a rămas în istorie ca unul din cei mai înverșunați prigonitori ai creștinilor. Decretul lui de condamnare a creștinismului din anul 303 a trimis la ceruri mii de creștini nevinovați, care au primit astfel cununi de mucenici ai lui Hristos.

Credința neclintită, nădejdea vieții veșnice, dragostea nemărginită față de Mântuitorul Hristos l-au însuflețit pe Sfântul Gheorghe să iasă în fața împăratului Dioclețian și să mărturisească deschis: **sunt creștin**. Furios și uimit în același timp, împăratul a hotărât supunerea generalului Gheorghe la cele mai groaznice chinuri pentru a-l determina astfel să renunțe public la credința sa.

Spre marea mirare a tuturor, în chip miraculos, evlaviosul Gheorghe a trecut nevătămat prin toate aceste chinuri. Mulți dintre cei care au văzut răbdarea mucenicului, au devenit creștini. Chiar împărăteasa Alexandra și-a mărturisit credința în Hristos, încurajată de exemplul generalului Gheorghe. Împăratul a încercat să-l înduplece pe Gheorghe să-și lepede credința, cu promisiunea unor mari onoruri și bogății, dar totul a fost în zadar. Biruit de statornicia mucenicului, dar împietrit în răutate până la capăt, Dioclețian a poruncit să li se taie capetele împărătesei Alexandra și Sfântului Gheorghe. Plecându-și capul sub sabie, în ziua de 23 aprilie, Sfântul Gheorghe și-a încredințat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, pe care l-a iubit mai presus de orice și pentru care a ales să-și dea și viața.

Trupul Sfântului Gheorghe a fost așezat într-o biserică din orașul său, Lida (Lydda), care a devenit imediat loc de pelerinaj pentru mulțimea minunilor pe care Sfântul le revărsa tuturor celor care îl chemau în ajutor. După o vreme, Sfintele sale moaște au fost duse în Europa și împărțite la mai multe biserici și mănăstiri, la biserica din Lydda păstrându-se până astăzi mormântul Sfântului, candela sa din care se miruiesc credincioșii și lanțurile de fier cu care Sfântul a fost legat în închisoare.

Și la noi Sfântul Gheorghe Purtătorul de biruință este unul dintre cei mai iubiți sfinți. Marea mulțime a celor ce poartă numele sfântului dovedește atât prețuirea poporului față de el, cât și iubirea față de virtuțile cărora Sfântul le-a dat chip strălucit în viața sa: puritatea, bunătatea, curajul și iubirea jertfelnică față de Dumnezeu.

Liliana Jardă, Suceava

Știați că Sfântul Gheorghe...

... se afla pe steagurile de luptă ale Sfântului Voievod Ștefan cel Mare
... este ocrotitorul Armatei Române
... părțile din Sfintele moaște se află la Iași și la București
... este pe emblema municipiului Suceava
... este denumirea unui oraș din județul Covasna
... este numele unuia din cele trei brațe ale Dunării care se varsă în Marea Neagră
... este foarte cinstit în Anglia și în alte țări creștine